

Državno odvjetništvo u Šibeniku
I. R. Procura di Stato in Sebenico
Stiglo dne... 1/6 ..... 19..... god. 5 35/4 pod.
Pervenula li..... md.

GLAS ŠIBENSKOG KREMENJAKA

Glas Šibenskog Kremenjaka izlazi svake Subote
Preplata' cijena na godinu 3 Krune. ....
Na po. godine Kr. 1:50 p. ....

Pojedini broj 4 pare (2 novč.)

== Politički list za interese grada Šibenika i okolnih sela. ==

Za uvrstbu oglasa prima tiskarnica po pogodbi
Preplate i pisma šalju se uredništvu. Rukopisi
se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju.

Br. 13.

Šibenik, 1. lipnja 1907.

God. I.

Odreka Dr. Pera Čingrije na predsjedništvu „Hrvatke Stranke“.

G. Dr. Pero Čingrija razaslao je članovima uprav-
nog odbora i saborskog kluba „Hrvatske Stranke“ ovo
pismo: *Dubrovnik, 24. Maja 1907.*

Časni Gospodine!

Događaji, koji su se tekom minulih izbora pojavili,
dijelom bez mojeg sudjelovanja i proti mojoj volji, a
većinom i bez mojeg znanja, ne dopuštaju mi, da dalje
ostanem na glavi „Hrvatske Stranke“ te tako primim na
se moralnu odgovornost za iste.

Za trajanja izbora zatajio sam sâm sebe, držeć da
opći interes to zahtijeva i da ne smijem dopustiti, da
prije neg budu dovršeni, pojavi se kriza u predsjedni-
štvu, te tako zavlada još veći kaos.

Sad je sve svršeno. Spone, koje su me sputavale,
prekinute su, *pak se predsjedništva stranke i onog sa-
borskog kluba odričem*, žudeć iz srca, da se stranka
preustroji i tako spasi od teške bolesti, što je muči. To
kažem, jer je iskustvo dokazalo, da kako je sada osno-
vana, nije moguće uzdržati ne samo nikakve discipline,
nego ni one najelementarnije dosljednosti u radu, bez
koje stranke, od dana na dan upadajuć u sve to veće
nerazboritosti, treba da propadnu.

Ovim svaka moja djelatnost u ravnanju „Hrvatske
Stranke“ prestaje. To mi je do časti, da Vam javim na
Vašu obavijest i za dalje Vaše vladanje.

Primate, časni gospodine, i u ovoj za me teškoj
prigodi, izraz mog osobitog uvažanja.

Vama odani **Pero Čingrija.**

O njoj govorimo na drugom mjestu.

D.r Iljadica i organ Don Jure Bjankina.

(Dopis iz okolice).

Organ Don Jure Bjankina „Narodni List“ u svojim
zadnjim brojevima obara se na Srbe našeg izbornog
sreza, osobito na Srbe Skradinske i prigovara im to,
što su privoljeli dati svoje glasove za Dra. Iljadicu
mjesto D.ru Dulibiću. On misli da je bila dužnost
naših Srba glasovati za kandidata hrv. stranke u osobi

D.ra Dulibića, jer da bi bili time učinili samo ono, na
što su bili vezani kojekakim odnosima izmedju stranke
hrvatske i srpske u Dalmaciji.

Organ Don Jure Bjankina kao dobro poznati po-
litički trgovac u svakoj dobroj zgodi kuša da svoj po-
litički gešeft provede pod moćnom zaštitom reklame i
transparenta. Viče li reklamni plakat da je Bjankinova
roba dobra, onda to morate svi vjerovati; piše li na
transparentu u sjajnim trobojnim slovima: *ovdje se kriju
rodoljubi*, onda morate vjerovati zatvorenih očiju i to i
nebojati se da će vam Don Jure utisnuti u ruku rog za
svijeću.

Nego, organ za interese hrv. naroda nevidi pukotina
na svom transparentu, kroz koje pukotine svak, ko
hoće i ko neće, vidi mnogo maškarica, koje, a da ne-
budu poznate, pokrivaju svoje obraze lijepim i zgodnim
maskama. Istina, i te lijepe maske i skokovi i *tombule*,
lako i duhovito učinjene, mogu izazvati aplauz odobrenja
kod publike, al taj aplauz neće biti jedne te iste
naravi sa aplauzom čistoće i otvoritosti političke, niti
će publika cirkuska biti izjednačena sa narodom koji
se na dan izbora nalazi pred izbornom žarom.

Osim što Don Jurin organ nevidi, on još i zabo-
ravlja. Zaboravlja sve metamorfoze, skokove i *tombule*
svoje i svoga urednika, kojemu se inače nemože zani-
jekati politički nos i agilnost. Pa kako je obredao sve
stranke, mi sa sigurnošću čekamo da postane demokrat
i realista (u svoje vrijeme). On zaboravlja lako sve ono,
što nemogu zaboraviti pravi i svijesni Srbi i Hrvati:
kako je Don Jure sa svojim organetom bio pravaš,
ultrastarčevićanac, stekliš, kad mu njegov politički nos
nije mogao podnijeti ništa što je srpski disalo i srpski
mirisalo, kad nije mogao podnijeti ni Hrvate, koji su
srpstvo voljeli kao svoje, koji je izazvao u polemici no-
vinskoj i u debatama u saboru takove odurne prizore,
u kojima se je on znojio i potio, da srpstvo prikaže
svemu hrvatskom i nehrvatskom svijetu onakovim, ka-
kvim ga je njegov ondašnji Veliki Učitelj okrstio i
nazvao. Srpstvo je bilo skot za sjekiru, Srbi bili ci-
gančad, srpska politika bila veleizdajnička, a Hrvati à la
Don Jure morali su špijunski bdjeti i paziti na svaki
korak Srba; srpsko ime moralo se brisati odsvakle kao
nedostojno, i t. d. a pravo hrvatstvo po Don Jurinu
svaćanju moralo je biti mostom austro-germanskoj po-
litici na Balkan. A sve ove škandalozne faze ondašnje
svoje komedijanskocirkuske politike Don Jure zaboravlja,
premda te faze nije prolazio u svojim zelenim dvade-

setim godinama, nego kao zrio čovjek i kao aktivni političar u odori zastupničkoj.

Zaboravlja Don Jure i ono najnovije doba, kad je naša hrvatska mladost spojena u ljubavi i brastvu sa srpskom i slovenačkom opet, prije kojih desetak godina, u Zlatnome Pragu probudila i pokrenula jačom snagom zdravu ideju narodne politike i u svojoj reviji „Novo Doba“ dala oduška i izraza svom političkom vjerovanju i u gotovoj formi istakla svoje narodno-političke principe bez obzira na ostale kao kulturne i socialne.

U redovima te čestite mladosti nalazio se i Dr. Iljadica, a ta mladost bila je onda po našem rodoljubnom novinstvu proglašivana izdajničkom i nedostojnom nositi sveto hrvatsko ime, koje ona hoće da izdade Velikosrpstvu. Tad je Bjankinov „Narodni List“ igrao glavnu ulogu, jaču i glavniju od same „Hrvatske Krune“. Uz tituo izdajstva prišivahu toj mladosti onda „Narodni List“ i Supilova „Crvena Hrvatska“ i tituo *zeleniša*, premda ti ondašnji „zeleniši“ sa zadovoljstvom gledaju, kako danas naša politika nosi uprav onaj pečat, što ga oni onda svojim pokretom u Pragu i Zagrebu nastojahu dati, i da se razvija uprav u onom zdravom smjeru narodne politike, kako to oni onda pokazivahu.

Ako to „Nar. List“ zaboravlja, to vide i pamte svi svijesni Hrvati i Srbi.

A, prelazeći na Don Jurina štićenika Dulibića, mi o njemu i neznamo što bi kazali; jer kad bi se upitali, koju je ikad političku ulogu igrao Dr. Dulibić, koji je politički nazor zastupao i za nj se zagrijavao prije ili se danas zagrijava? koju je izrazitu političku ideju, politički princip prigrlio i po njemu djelovao prije ili djeluje danas? kojoj struji raznih političkih smjerova on bi imao pripadati kao izraziti predstavnik il bar kao pronosirani pristaša njihov? — kad bi se to sve upitali, mi ne bismo znali šta odgovoriti, kao kad mišlju na D.ra Dulibića pred našim očima zija oko njegove osobe pusta praznina, kojoj nemožeš uočiti ni boje, ni oznake, ni imena. Prava pustoš pokrivena tminom, u kojoj nemožeš napipati ništa ni rukom ni okom! Sve što o njemu znamo jest to, da je u zadnje doba dobivao „Hrvatsku Krunu“ i nju čitao, i da je u njegovu dušu sve lakše pronicalo osim srpskog imena, koje mu je bilo prosto protukatoličko.

Eto, moj dragi Don Jure! Kad svijesni birači, to Hrvati, to Srbi, predoče sebi samo ovo što onako letimice rekosmo, mogu li oni, a mogu li osobito osvjedočeni Srbi privoljeti jednom Dulibiću a ne D.ru Iljadici, pak dati svoje glasove Dulibiću samo za to, što Dulibić stoji iza transparenta propadajuće hrvatske stranke, koja propada i kojoj je sudjeno propasti baš zato, što iza sjajnog transparenta kriju se svakovrstne maškarice bez stalnih političkih principa, bez izrazitog političkog karaktera, već su odjevene u sto šarenih krpa pod stotinu raznih imena i naziva. To je stranka za politički poklad il krneval, za politički cirkus, al ne za ozbiljnu političku arenu.

Skradinski i šibenski Srbi izvršili su patriotsko djelo kad su svoje glasove dali za D.ru Iljadicu, a sigurni smo, da n' Don Jure, da je Srbinom našeg izbornog sreza, nebi bio dao svog glasa Dulibiću. Ne samo, već smo uvjereni i to, kad bi Don Jure bio osvjedočenim Srbinom iz Dubrovnika, on nebi bio dao svog glasa ni popu Bjankinu, ne zato što je *pop*, neg za to što je *Bjankini*, tako da se mi čudimo Dubrovačkim Srbima što pod naslovom neke glupe dišipline pristupiše k izbornoj žari i dadoše svoje glasove popu Bjankinu.

Odreka D.^{ra} Čingrije.

Odreka gospara Pera Čingrije nimalo nas neiznadjuje; ta to se je moralo dogoditi, jer se je davno predviđalo da mora nastupiti kriza i rasap kod hrvat. stranke, koja nije bi' drugo nego na vrat na nos zgomilani skup ljudi raznovrsnih ideja, raznovrsnog odgoja i slabog odgoja, svakovrsnih političkih načela i bez političkih načela, ljudi iskrenih i neiskrenih, ljudi koji se ljube osobno i ljudi koji se osobno na smrt mrze, ljudi zadojenih zanosnom ljubavi ideanog doba ilirskog, doba preporodnog pod sjenom imena Strosmajerovog i njegovih savremenika, te ljudi zadojenih, uprav opijenih neugasivom strašću ljute mržnje, koja je imala da opali i izgori i zadnji cvijet ljubavi i ideanog oduševljenja u narodu, one mržnje, kojoj je magičnim svojim stapom otvorio zadušljivo vrelu pokojni prvak stranke prava sa svojim Francima, Franima i sličnim njima. Na vrat na nos skupljena hrv. stranka imala je odmah u početku klicu rasapa, a svaki njezin čin, svako djelo, koje se u njenom krilu obavilo, nije bilo zrelim plodom zdravog stanja nit normalni porodaj, nego je to bilo plodom besvijesnog febrilnog trzaja, nasiini porodaj prije vremena, nedonošće ili izmet.

Mi ni malo ne žalimo odreku D.ra Pera Čingrije, dapače se njoj veselimo, jer nam dušu ispunja neka dobra slutnja. Mi žalimo što se to nije prije dogodilo, za to držimo pogrešnim mišljenje njegovo, da prije nije smio bojeći se goreg kaosa u stranci. Jer da se on odrekao prije, sigurno da nebi Dalmacija bila doživjela ovakih nemoralnih pojava, koje je u zadnje vrijeme doživjela. Bez njegove direktne krivnje, ali pod auktoritetom njegovog imena jedni su činili, a drugi su svojom pasivnošću puštali da se čine stvari, koje su na stranku padale kao crne mrlje, a na narod i njegovu budućnost kao teške gomile, koje ga ustavljaju na putu i iscrpljuju mu svu snagu.

Njegovo ime, koje je svojim auktoritetom boljemu dijelu stranke bilo znakom dišipline, veživalo je tom boljem dijelu ruke te je morao više puta ostati pasivnim, dočim lošiji dio stranke pokrivaio se je afaristički njegovim imenom kao gustim velom i pod njime je rovao i kopao u svoje sebične svrhe. To sektarsko djelovanje političkih farizeja morao je da vidi i D.r Pero Čingrija, pak videći to djelo mržnje i podlagumavanja naročnih utvrda, imao je svojim auktoritetom ustati i upotrebiti svu energiju čovjeka odlučna i odgovornog vodje, te zapriječiti svako pogubno djelo sektarstva i furtimaštine, a ne čekati dok voda otme mah, pa tek onda graditi proti njoj ograde il bježati ispred nje. Tu slaboću mi upisujemo u grijeh gosparu Peru.

Velimo da upisujemo u grijeh, jer mi, koji smo podalje pa nevidismo djelovanja vodstva, neopazismo u

mного navrataka nikakvog znaka energije kod vodje stranke, i tu bismo mogli uprijeti prstom u prijašnje i zadnje dogodjaje u Šibeniku, Zadru, Spljetu Sinju i tako dalje. Ako li pak mi griješimo te je D.r Pero Čingrija zbilja kušao i auktoritetom vodje i svom svojom energijom da zapriječi razmah pogubnoj struji al nije mogao da odoli, onda je on morao nečekati dok se ne svrši narodna muka i dok pogubno sektarstvo neizvrši svoje nedično djelo, već je morao prije toga javiti svoj uzmak i odreku i razloge tome, e da se tako bolji dio naroda uzmogne snaći i odriješenih ruku bez stege disciplinske uzima vremena sabrati sile i stupiti u borbu sa razornim elementom, koji se je licumjerski ušuljao nami u kuću, da nam nad glavom zapali krov pak otvori sva vrata neprijateljima naroda i napretka.

Da bude se gospodar Pero odrekao pred koji mjesec, stvari u Dalmaciji nebi bile ovako svršile, bolji dio naroda i stranke bio bi imao vremena snaći se, urediti se i oprijeti se većim il manjim uspjehom zlu, koje je prit'slo zemlju i držaće ju pritisnutu za nedog'edno vrijeme, jer uročeni zli elementi i jaki su i lukavi su.

Kad već kuću proždire jaki plamen, sad je sve kasno. —

To je naše uvjerenje; — a borba nova, koju po starijima mladji u baštinu primaju, biće užasna i teška. A bez toga je mog'o biti.

Ovacije i demonstracije.

Spljet 27/5 1907.

Evo me da vam u kratko opišem jučerašnje ovacije prigodom izlaska iz tamnice one šestorice, koji su bili za prošlih izbora zatvoreni a medju njima jedan općinski prisjednik Pave Matošić. Inali su izaći iz tamnice na 3 sata popodne a već prije 2 sata bijaše obala dupkom puna svijeta. Malo časaka prije treće ure dodje pred tamnicu šest kočija. U prvoj je sjedio dr. Smodlaka sa jednom težačicom, a isto tako i u drugim kočijama sjedio je po jedan od vodja pučke stranke sa jednom težačicom. Svaka od tih težačica imala je lijepu kitu cvijeća, koje su predale svakomu od one šestorice na izlasku iz tamnice. Na to se Dr. Smodlaka iskrcao te pošao u tamnicu da sužnje dočeka na vratima Upravo na 3 sata pokaza se na vratima D.r Smodlaka a iza njega opć. prisj. Matošić pak ostali osudjenici. Sve do ovoga časa svijet je neprestance na obalu vrvi, a prizor, koji se razvio pri njihovu izlasku teško je opisati. Cim oni posjedoše u kočije sva mladost skoči kao pomamna od oduševljenja, stade odprezati konje, te ih svojim rukama vući preko cijele obale. Jedan se na drugoga natječe od želje da ga zapane sreća da vozi mučenike. Klicanju i oduševljenju ni kraja ni konca. Zaglušna vika odjekiva preko obale a sa obe strane one puste mase naroda, sa svih pr zora siplje se cvijeće, bacaju se naranče i konfekti. Kliče se i više ko više i oduševljenije može. Ovoj manifestaciji prisustvovali su i socijalisti. Ovakova šta Spljet još upamtio nije što i sami protivnici priznavaju. I zaista, bilo je u isto doba i ganutljivo i impozantno, te možemo bez ikakova prećeravanja kazati da je na obali bilo od 8—10 tisuća duša, pristaša demokratske stranke. Povorka je na više mjesta fotografisana, tako i kod česme Bajamonti, gdje se narod ustavio a dr. Smodlaka držao vatreni gov.r. Svakog pojedinog sužnja-mučenika odpratiše do kuće, te je ova veličanstvena i još nevidjena manifestacija dovršila lijepo i u redu, a da nigdje nisi ni vidio jednog žandara.

Ali sada zlo i naopako. Po običaju na obali pred onim trima kavanama sjedilo je mnoštvo svijeta, kakove 2 tisuće duša. Oko 7 sati prodje obalom jedno stotinjak mladeži, kličući dru. Smodlaci, pučkoj stranci i t. d. ne vrijedjajući nikoga. Prodjoše tuda nekoliko puta, a za njima nekoliko redara. Na jednom, bit će bilo 7 $\frac{1}{2}$ sati, nastala trka i vika, svak skače na noge i gleda šta se događja. Rúpilo jedno 60 žandara, te u kolonama, uperiše natakute bajonete proti publici. Pred njima je „mosorski general“ Peršić, onaj isti, koji je za prošlih općinskih izbora bio poslan u Šibenik da drži Šibenčane u redu. Peršić zapovijeda žandarima „naprijed!“, a to prouzrokovao užasnu paniku i stravu, svijet stade bježati, ženske viču, djeca plaču, stolovi padaju, čaše lete te se razbijaju dijelom o zid a dijelom o glave. Razboritiji i srčanji ljudi videći do čega bi to moglo dovesti zavikaše na glas: „niko neka se ne miče, niko neka ne bježi!“ Ove su riječi djelovale i svak ostade nepomičan kao klisura. Momenat je bio postao opasan, a naš „general“ videći da sili odoljeti ne će, dade zapovijed žandarima da se povuku. Uzrok velikom razdraženju svjetine bio je taj, što je pri prvom napadaju jedan oružnik ubô bajonetom u prsa jednog težaka. Žandari raniše i gospodara kavane gosp. Prezzi uprav u času kad je po zemlji kupio porazbacane čaše da se ne razbiju. To je i učinilo da je narod više puta htio navaliti na oružnike, a klicanje i pjevanje postajalo je još jače od same razdraženosti. Po kavanama je velika šteta i sve bijaše odmah pozatvarano.

Ali razdraženost i klicanje ne prestaje. Umiriti svjetinu pokazalo se nemogućim dok nije „general“ zajedno sa poglavarom poslao tražiti dra. Smodlaku. Kad je Smodlaka došao nastala urnebesno klicanje, digoše ga na ramena, on hoće da govori, al koće utišati burne valove neizbrojne mase. Kad je prilično nastao mir, stade Dr. Smodlaka govoriti moleći narod da bude miran. Govorio je preko pô sata.

Krivnja svih onih neprilika pada na nezgodno postupanje redara, koji bi se po Dalmaciji imali zvati „neredari“. Postupanje „generala“ Peršića svak osudjuje, a čujem da ga je D.r Salvi baš muški izčastio.

Danas popodne na 3 sata izašao je opet jedan osudjenik, koji je bio osudjen dan više od one šestorice. Sila svijeta i njega je na obali dočekala i posipala cvijećem, kao i one jučer. Kakovih stotinu žandara bilo je svuda porazmješteno, a sve ulice blokirane. Kako će ovo svršiti Bog sám zna; uzrujanost je velika. I u četvrtak bojati se nereda, a na procesiji rekbi ne će biti niko nego sami činovnici i popi, jer čujem da ni jedna bratovština, ni jedna glazba korporativno prisustvovati ne će. Pri zaključku čujem da se je jučer *platzkomandant* izrazio ovako: Kad bih ja imao vlast, ovaj čas dao bih uapsiti Peršića. A ova je uprav karakteristična!

Pozdravite nam, gosp. Uredniče, Vaše dične Kremenjake, nek se drže junački, nek im redovi budu tvrdi kao kremen, jer će iz takih redova sinuti iskra pučke slobode i u gradu Šibeniku.

Vaš mali Pere.

Primjetba: Molimo maloga Peru da nam i u buduće pošalje kakvi lijepi dopis iz Spljeta, i nek pozdravi svog čalu kuma Duja i kuma Marina. — Ur.

RAZNE VIJESTI.

Nastavak članka „Narodni moral“, premda složen, izostavljamo za danas, radi drugog gradiva. U dojudnem broju.

*

Plod uzgoja. Na 23. svibnja u večer, kad se svjetski putnik, Bugar Boneff, šetao, navali na nj jedan sokolaš, naredivši mu pogrđnim riječima i prijetnjama da skinu s desne ruke bugarsku zastavu. Gosp. Boneff se pravdao da je on Bugarin, brat Hrvata, da ljubi cijelo slavenstvo u opće. Ali sve te lijepe riječi nisu pomogle, jer je sokolaš kazao da ne poznaje nikoga, već samu Hrvatsku. — Zaista lijep dokaz sokolske pedagogije V. Kulića. —

*

Svak se po Dalmaciji čudom čudi, što „Novi List“ još nije ništa progovorio o izborima. Mnogi nemogu da to protumače, a nemožemo ni mi. Valjda će na svoje vrijeme: ni po babu ni po stričevima već... **vederemo.**

*

U prošlu nedilju bio je mali izlit Skradinskih furtimašića u Šibenik. Jeli su, pili su, nazdravljali su sebi i majci domovini a na po noći odputovali parobrodom. Pred odlaskom pjevali su, oduševljeno govorili, fra Ciconja nazdravio gradu Krešimira, naši nazdravljali gradu fra Gjerundija i sedam puta kliknuli: Živio naš vodja Don Ivo Prodan! Živila stranka prava! Jednog Srbina, koji je tuda prolazio, htjeli su za veselje i rad bratske ljubavi utopiti u more. Jako Friganović i dva žandara nijesu bili te iste misli, pak našeg brata Srbina zadržase na kopnu. Učinjena tužba na Poglavarstvo morala se na molbu gosp. komesara povući, jer da bi mu općina mogla činiti svake **dešpete** i zanovetati. Po tome kriteriju valja da moj Srbine čekaš dok te neutope u more, a poslije, kad skvasiš *jaketu* i gaće, dodji se tužiti. Zakon je zakon.

*

D.r Iljadica tužen je sudu za prekršaj po §. 312. K. Z., a rasprava će biti na 5 tek. mjeseca. Živila era mira i poštenja. Kažu nam da ga je tužita opć. pulicija.

*

Skradinski „vatreni“ rodoljubi Don Pierin, učiteļ Kristić, Mudradžija cum ceteris fratribus, koji su birali odlučnog rezolucijonaša, tajnika hrv. stranke, **čestitoga** Dulibića, (kako ga „Crvena“ zove) brzojavno čestitaju popu Prodanu sa svim željama rezolucijonaške čiste pravaške politike, uz poklič: Živila riječka rezolucija! Blažene mudre glave, kad su samo iskrene!

*

Pometač gradski Mileta glasovao je siromah po svom uvjerenju za kremenjačkog kandidata. Općinska uprava ga zato potjerala iz službe i bacila na put gladna i žedna. Nije li to sramota!? da jedan pometač pokazuje više ljudskog karaktera nego oni, koji ga progone. Pfui!

*

Dalmatinski zastupnici za carevinsko vijete: 1 Dr. Baljak, 2. Dr. Tresić, 3. Dr. Bjeladinović, 4. Dr. Ivčević, 5. Vuković, 6. Don Ante Dulibić, 7. Don Ivo Prodan, 8. Don Frane Bulić, 9. Don Frane Ivanišević, 10. Don Virgil Perić, 11. Don Jure Bjankini. Gotova konkurenca zvonu Sv. Stjepana u Beču. Kad zaslave naši, neće se ni čuti oni u Beču. Din-glin-don.!!

Šala i safira.

Fratrī uvrstiše u litanje: *kraljica Hrvata*. Djeca učiniše od nje, jedni *kraljicu pravaša*, a drugi *kraljicu kremenjaka*. To u crkvi, u koru; a pred crkvom se

kremenjaci i pravaši (djeca) polupaše šakama, da vide čija je kraljica jača. Kremenjaci pobijediše.

*

Bebè je predvodio na Tjelovo vitrogazce. Bio je lip i šešan *kā figurinić*. Viknuo je dvaput *linkšot* na počast, a Kike Margetić gverava oka zahvalio se uz slatki potsmijeh.

*

Prošle nedilje na Poļani podijeliše megdan Horaciji i Kurijaciji. S jedne: Poļani & Comp., talijanci, s druge dva naša hrvata junaka. Šaketanje je bilo kratko al jezgrovito i od srca. Naši dobiše vatru. Publika se ventulavala i s velikim interesom pratila taj ganutljivi prizor *aleanze slavo-italske*. Redarstvo ih je brižno odvelo u slipić, da se malo odmore i okrijepe.

*

Nakladom zagovarateljā riječke rezolucije izići će do par dana krasne ilustrirane dopisnice. Mi smo već dobili jednu na ogled. S desne se strane vidi slika Muća, s lijeve Tijesnoga, a u srijedu do izborne žare sjede u c. k. bunetu D.r Malvić i c. k. školski nadzornik Sinčić *šotobravo*.

*

Nakladom dvorske tiskare u Beču izići će u snopićima senzacionalni roman pod vrlo egzotičnim naslovom „Mistifikacija broja 1005“ ili „Čarolije školskog nadzornika Sinčića“. Preporučamo znatiželjnicima i ljubiteljima orijentalnih magija, da nabave to remek-djelo, koje služi kao podpuna ilustracija izbornih tragikomedija u Dalmaciji. Pojedine snopiće dijeli gosp. Sinčić uz geslo: „obraz je komad mesa, kao i komad kušeta“.

*

Molimo opć. upravu, da neškropi onako previše Poljanu; radje trpimo prašinu nego mokro pod nogama; to radi reuma.

Poruka uredništva. Č. g. župnik Primošten. — Ispravak kasno primili. U dojdücem.

Bez reklame nema trgovine

S toga preporučujemo našim trgovcima, da u našem listu oglašuju svoju trgovinu. — Oglašivanje će im biti

==== **koristno** ====

Cijene oglašivanja biće **VEOMA NISKE**, kao i **MUKTE** =====

Naš je list raširen. Već se listka preko **1000. komada**, pa će oglašivanje imati dobar uspjeh =====